

РЕШЕНИЕ

№ 4824

гр. София, 14.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 42 състав, в публично заседание на 14.04.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калин Куманов

като разгледа дело номер **3540** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.9б от Закона за местните данъци и такси /ЗМДТ/ във вр.с чл.156-161 във вр.с чл.144, ал.1 във вр.с чл.107, ал.4 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.

Образувано е по жалба на [фирма] със седалище в [населено място] и адрес на управление [улица], 7-ми километър, З., II Корпус, ет.3, ЕИК по Булстат:[ЕИК], чрез адв.П., против Акт за установяване на задължения по декларация (АУЗД) № СФД19-ТД26-1009/5/21.11.2019 г., издаден от А. Й. Х. – ст.инспектор в Отдел "Общински приходи-Н./В.", Дирекция "Общински приходи" към Направление "Финанси и стопанска дейност" при Столичната община, потвърден с Решение № СФД20-РД28-40/11.02.2020 г. на Директора на дирекция "Общински приходи" при Столичната община, с който на жалбоподателя за периода от 01.01.2014 г. до 30.09.2019 г. са установени публични общински задължения за данък върху недвижимите имоти в общ размер 15 291.47 лв. и лихви за забава от 1 559.17 лв., както и такса за битови отпадъци в общ размер 51 428 лв. и лихви за забава от 0.00 лв.

В жалбата са релевирани доводи за незаконосъобразност, немотивираност и необоснованост на оспорения административен акт. Твърденията са за неправилно приложение на материалния закон и за нарушаване на основните принципи по установяване на данъчни задължения, както и за допуснати съществени процесуални нарушения в административното производство. Подробни съображения са изложени в депозираната жалба. В с.з. жалбоподателят чрез адв.П. моли Съда да отмени оспорения АУЗД. Претендира сторените по делото разноски.

Ответникът – Директорът на дирекция "Общински приходи" в СО, чрез юк.В. излага

становище за неоснователност и недоказаност на жалбата, моли Съда да я остави без уважение, като присъди в полза на СО юрисконсултско възнаграждение.

Предвид представените доказателства за заличаване на [фирма], чийто правоприменник е [фирма], ЕИК по Булстат:[ЕИК] (л.288), с протоколно определение от 24.02.2022 г. на мястото на жалбоподателя беше конституиран правоприменникът [фирма].

Съдът приема за установено от фактическа страна следното:

Не е спорно по делото, че жалбоподателят е собственик на недвижим имот с партиден № М000021, представляващ търговски обект, с площ 1 980.16 кв.м, находящ се в [населено място], район "В.", [улица]. Дружеството е придобило идеални части от имота чрез продажба, съгласно Договор за продажба на общински нежилищен имот чрез публичен търг с явно наддаване № 092-04, вписан от 2005 г., том IV, № 169 (л.84). Собствеността върху недвижимия имот е декларирана с Декларация от 04.02.2005 г. по чл.17, ал.1 ЗМДТ, с предназначение стопанска цел, отчетна стойност 894 416 лв. (л.52). Дружеството е подало и Декларация по чл.14 ЗМДТ за облагане с данък върху недвижимите имоти от 23.06.2010 г. (л.60).

С Договор по реда на Закона за общинската собственост рег.№ СОА19-ДГ61-50/01.08.2019 г. (л.221), вписан в Служба по вписвания [населено място] № 453506, Столичната община е продала на [фирма] правото на собственост върху следния недвижим имот, частна общинска собственост на Столичната община: УПИ IX "за обществено обслужване" от кв.40 с площ 3 689 кв.м по действащия ПУП, одобрен с Решение № 166 по протокол №79 от 26.03.2015 г., представляващ поземлен имот с ид. 68134.2815.3113 по кадастралната карта, без построената в имот сграда, район "В.", местност[жк], за сумата 342 090.78 лв. Имотът е деклариран с Декларация по чл.14 ЗМДТ вх.№ [ЕГН]/20.09.2019 г., като е посочено, че е със стопанско предназначение, отразен с отчетна стойност.

В дирекция "Общински приходи", Отдел "Общински приходи-Н./В." в СО е образувано производство по реда на чл.107, ал.3 ДОПК за издаване на АУЗД, въз основа на Искане вх.№ СФД19-ГД26-1009/23.10.2019 г., депозирано от дружеството-жалбоподател до Столична община. Във връзка с депозираното искане е издадено Наредване рег.№ СФД19-ГД26-1009/1/06.11.2019 г. от ст.инспектор А. Х. за образуване на производството (л.11). С писмо рег.№ СФД19-ГД26-1009/2/07.11.2019 г. (л.38) административният орган е уведомил дружеството за образуваното производство. От Директора на дирекция "Ревизии и събиране на вземания" в СО е изискана информация дали спрямо [фирма] има образувано, висящо или приключило ревизионно производство по ДОПК (л.40).

С писмо вх.№ СФД19-ГД26-149/21.11.2019 г. дружеството е изразило становище и е представило писмени доказателства (л.41).

След преценка на събраните доказателства е издаден обжалваният АУЗД № СФД19-ГД26-1009/5/21.11.2019 г. от А. Й. Х. – ст.инспектор в отдел "Общински приходи-Н./В.", дирекция "Общински приходи" към Направление "Финанси и стопанска дейност" при СО. Издателят на акта е определен за орган по приходите, който да извършва установяване и събиране на местни данъци и местна такса за битови отпадъци, със Заповед № СО15-РД-09-622/03.06.2015 г. на Кмета на СО (л.20). В тази връзка са представени Заповед № СОА18-РД09-1394/05.12.2018 г. (л.19); Трудов договор № РД-15-2616/20.05.2011 г., с който А. Х. е назначена на длъжност

ст.инспектор в отдел "МДТ-М.", дирекция "Приходи и администриране на местни данъци и такси" (л.21). С Допълнително споразумение към трудов договор № РД-15-902/14.02.2014 г., А. Х. е преназначена на длъжност ст.инспектор в отдел "МДТ-Н./В.", дирекция "Приходи и администриране на местни данъци и такси" (л.24). Представени са още: Допълнително споразумение към трудов договор № СОА16-РД15-1129/04.02.2016 г.; Допълнително споразумение № РД-15-1456/06.02.2015 г.; Допълнително споразумение № РД-15-5185/28.05.2015 г.; Допълнително споразумение към трудов договор № СОА17-РД15-1829/20.02.2017 г.; Допълнително споразумение към трудов договор № СОА18-РД15-2476/14.04.2018 г.; Допълнително споразумение към трудов договор № СОА19-РД15-2765/28.02.2019 г.; длъжностна характеристика за ст.инспектор в отдел "Общински приходи" и декларация от А. Х., съгласно която за времето на провеждане на производството по чл.107, ал.3 ДОПК: 06.11.2019 г. – 21.11.2019 г., същата е заемала длъжността ст.инспектор в дирекция "Общински приходи" към Направление "Финанси и стопанска дейност", отдел "Общински приходи-Н./В." в СО, като за периода е използвала един ден от платен годишен отпуск за дата 12.11.2019 г. (л.19). Представена е и Заповед № СОА20-РД15-16/03.01.2020 г. на Кмета на Столичната община, с която М. Г. М. е преназначен на длъжност Директор на дирекция "Общински приходи", Направление "Финанси и здравеопазване", считано от 01.01.2020 г., във връзка с компетентността на решаващия орган, издал Решение № СФД20-РД28-40/11.02.2020 г. (л.142).

С АУЗД на дружеството-жалбоподател са определени както следва:

I. Данък върху недвижими имоти:

1. За 2014 г. съгласно Декларация по чл.17 ЗМДТ вх.№ 20-00-09-000021/04.02.2005 г. и данъчна оценка на имота 1 436 035.10 лв. – ДНИ в размер на 2 692.57 лв. и лихва от 538.75 лв.;
2. За 2015 г. съгласно Декларация по чл.17 ЗМДТ вх.№ 20-00-09-000021/04.02.2005 г. и данъчна оценка на имота 1 428 314.50 лв. – ДНИ в размер на 2 678.09 лв. и лихва от 428.98 лв.;
3. За 2016 г. съгласно Декларация по чл.17 ЗМДТ вх.№ 20-00-09-000021/04.02.2005 г. и данъчна оценка на имота 1 353 584.80 лв. – ДНИ в размер на 2 537.97 лв. лихва от 218.60 лв.;
4. За 2017 г. съгласно Декларация по чл.17 ЗМДТ вх.№ 20-00-09-000021/04.02.2005 г. и данъчна оценка на имота 1 338 871.90 лв. – ДНИ в размер на 2 524.18 лв. и лихва от 191.19 лв.;
5. За 2018 г. съгласно Декларация по чл.17 ЗМДТ вх.№ 20-00-09-000021/04.02.2005 г. и данъчна оценка на имота 1 346 228.20 лв. – ДНИ в размер на 2 510.38 лв. и лихва от 103.36 лв.;
6. За 2019 г. (за периода от 01.01.2019 г. до 30.09.2019 г.) съгласно Декларация по чл.17 ЗМДТ вх.№ 20-00-09-000021/04.02.2005 г. и данъчна оценка на имота 1 252 415.50 лв. – ДНИ в размер на 2 348.28 лв. и лихва от 15.29 лв.

II. Такса битови отпадъци:

1. За 2014 г., съгласно Заповед № СО-РД09-929/30.10.2014 г. и Решение № 867/29.12.2014 г. на СОС – ТБО в размер на 8 944.16 лв. и лихва 0.00 лв.;
2. За 2015 г., съгласно Заповед № СО-РД09-1831/30.10.2014 г. и Решение № 867/29.12.2014 г. на СОС – ТБО в размер на 8 944.16 лв. и лихва 0.00 лв.;
3. За 2016 г., съгласно Заповед № СО-РД09-1301/29.10.2015 г. и Решение № 62/17.12.2015 г. на СОС – ТБО в размер на 8 944.16 лв. и лихва 0.00 лв.;

4. За 2017 г., съгласно Заповед № СО-РД09-1327/31.10.2016 г. и Решение № 816/22.12.2016 г. на СОС – ТБО в размер на 8 944.16 лв. и лихва 0.00 лв.;
5. За 2018 г., съгласно Заповед № СОА17-09-949/30.10.2017 г. и Решение № 793/21.12.2017 г. на СОС – ТБО в размер на 8 944.16 лв. и лихва 0.00 лв.;
6. За 2019 г. (за периода от 01.01.2019 г. до 30.09.2019 г.), съгласно Заповед № СОА18-РД09-1205/30.10.2018 г. и Решение № 857/20.12.2018 г. на СОС – ТБО в размер на 6 708.12 лв. и лихва 0.00 лв.

Служебно е установено, че дружеството-жалбоподател е внасяло суми за погасяване на дължимите данъци – ДНИ и ТБО, както следва:

- за 2014 г. с платежно нареждане от 01.04.2014 г. е платен ДНИ в размер на 1 593.18 лв.; за 2015 г. с платежно нареждане от 20.04.2015 г. е платен ДНИ в размер на 1 593.18 лв.; за 2016 г. с платежно нареждане от 21.04.2016 г. е платен ДНИ в размер на 1 593.18 лв.; за 2017 г. с платежно нареждане от 21.04.2017 г. е платен ДНИ в размер на 1 593.18 лв.; за 2018 г. с платежно нареждане от 26.04.2018 г. е платен ДНИ в размер на 1 593.18 лв.; за период от 01.09.2019 г. до 30.09.2019 г. с платежно нареждане от 11.04.2019 г. е платен ДНИ в размер на 1 593.18 лв.;

- за 2014 г. с платежно нареждане от 01.04.2014 г. е платен ТБО в размер на 8 944.16 лв.; за 2015 г. с платежно нареждане от 20.04.2015 г. е платен ТБО в размер на 8 944.16 лв.; за 2016 г. с платежно нареждане от 21.04.2016 г. е платен ТБО в размер на 8 944.16 лв.; за 2017 г. с платежно нареждане от 21.04.2017 г. е платен ТБО в размер на 8 944.16 лв.; за 2018 г. с платежно нареждане от 27.04.2018 г. е платен ТБО в размер на 8 944.16 лв. и за период от 01.09.2019 г. до 30.09.2019 г. с платежно нареждане от 11.04.2019 г. е платен ТБО в размер на 8 944.16 лв.

Служебно са издадени данъчни оценки за недвижимия имот, собственост на дружеството-жалбоподател съгласно представените по делото документи за собственост, подробно е описан начинът на изчисляване на дължимия ДНИ за всяка година по отношение всяка идеална част от недвижимия имот. Подробно е описан начинът на определяне на конкретния размер на дължимия ДНИ и ТБО за всяка година. Цитирани са заповедите на Кмета на СО, според които недвижимият имот попада в границите на територията на район "Н./В.", СО с организирано сметосъбиране и сметоизвозване. Описани са приложените ставки, съгласно промилите, определени от Столичен общински съвет за съответните години. ДНИ е определен на база данъчната оценка на недвижимия имот според чл.21 ЗМДТ, съгласно който данъчната оценка на недвижимите имоти на предприятията, е по-високата между отчетната им стойност и данъчната оценка съгласно приложение №2, а за жилищните имоти - данъчната им оценка съгласно приложение № 2. Установено е, че отчетната стойност на недвижимия имот е по-ниската стойност, подробно е описан начинът на изчисляване на дължимия ДНИ за всяка година по отношение на недвижимия имот. Съгласно издадения АУЗД данъчната оценка на недвижимия имот е в размер на 1 436 035.10 лв., а отчетната стойност на същия е 894 416 лв.

Оспореният административен акт е връчен на 27.11.2019 г., видно от представената по делото обратна разписка (л.139).

Дружеството-жалбоподател е обжалвало АУЗД по административен ред. С Решение № СФД20-РД28-40/11.02.2020 г. на Директора на дирекция "Общински приходи" към Направление "Финанси и стопанска дейност" при СО, оспореният АУЗД е потвърден. Към доказателствения материал по делото се приобщиха следните писмени

доказателства:

Представени от ответника – с молба от 15.06.2020 г. - Решение № СФД20-РД28-40/11.02.2020 г. на Директора на дирекция "Общински приходи" в СО (л.148); с молба от 22.02.2020 г.: съобщения за дължими ДНИ и ТБО за период от 2015 г. до 2019 г., Декларация по чл.14 ЗМДТ вх.№ 20-1141/23.06.2010 г., Договор за продажба на общински нежилищен имот чрез публичен търг с явно наддаване от 20.12.2004 г., Декларация по чл.17, ал.1 ЗМДТ вх.№ 20-00-09-000021/04.02.2005 г.; Писмено изложение за определяне на данъчната оценка по партида 7204F135178 – земя, Писмено изложение за определяне на данъчната оценка по партида M0000211_05020 – сграда, Писмено изложение за подход за изчисляване на ТБО (л.242).

Представени от жалбоподателя – в с.з. от 26.10.2020 г.: Удостоверение от Търговски регистър и Регистър на юридическите лица с нестопанска цел; Решение № СФД20-РД28-40/11.02.2020 г. на Директора на дирекция "Общински приходи" в СО (л.158); С молба от 25.11.2021 г.: Декларация по чл.17 ЗМДТ вх.№ 20-00-09-000021/04.02.2005 г.; Декларация по чл.14 ЗМДТ от 2010 г.; Декларация по чл.14 ЗМДТ вх.№ [ЕГН]/20.09.2019 г.; договори за придобиване на недвижимите имоти; съобщения и доказателства за платен ДНИ и ТБО за 2014 г., 2015 г., 2016 г., 2017 г., 2018 г.; справка-преглед по партиди (л.206); в с.з. от 24.02.2022 г. удостоверение от ТР при АВ относно заличаване на [фирма] и негов правопреемник - [фирма] (л.288).

В хода на съдебното производство беше допусната съдебно-счетоводна експертиза с вещо лице К. К., която даде заключение по следните задачи, поставени от жалбоподателя:

1. На каква стойност е заведен имотът.
2. Кога е деклариран.
3. Какви плащания са извършени през отделните години, съответно за данък върху недвижимите имоти и такса битови отпадъци.
4. Ползвана ли е отстъпка в размер на 5 % за ранно плащане.
5. В какъв размер следва да бъде определен ДНИ и ТБО.
6. Налице ли е допусната грешка от администрацията на Столична община относно размер на данъка.
7. През 2019 г. подавана ли е от собственика Декларация по чл. 14 от ЗМДТ за промяна на декларираните обстоятелства относно обект: Супермаркет, находящ се в [населено място],[жк], [улица].
8. Какви обстоятелства са декларирани от собственика на имота.
9. Преизчисляване на данъка и ТБО със задна дата във връзка с новонастъпилите обстоятелства, за които е подадена коригиращата декларация ли са или по други причини.
10. На какво основание през 2019 г. се променя данъчната оценка на недвижимия имот със задна дата.
11. На какво основание се коригира със задна дата ДНИ и ТБО и на какво основание са начислени лихви за тази корекция.
12. Имал ли е възможност собственика да заплати ДНИ и ТБО в срок без да му се начисляват лихви.
13. Поради грешка на собственика или на администрацията на Столична община е извършена корекцията.

Вещото лице е установило, че имотът е заведен с отчетна стойност в размер на 894 416 лв. С Декларация по чл.17 ЗМДТ за дължим ДНИ сградата е декларирана на 04.02.2005 г., с предназначение – стопанска цел, с отчетна стойност 894 416 лв. Съгласно експертното заключение за период от 2014 г. до 2019 г., дружеството-жалбоподател е заплащало ДНИ в размер на 1 593.18 лв. годишно с използвана отстъпка в размер на 5 % за ранно плащане и ТБО в размер на 8 944.16 лв. Дружеството е използвало за периода от 2014 г. до 2019 г. отстъпка от 5 % за ранно плащане. За периода от 2014 г. до 2019 г. дружеството е плащало ДНИ в размер на 1 593.18 лв., с ползвана 5 % отстъпка годишно и ТБО в размер на 8 944.16 лв. В констативната част от заключението подробно по години е посочен размерът на данъчната оценка, определеният ДНИ по Акт от 21.11.2019 г., отчетната стойност на сградата /супермаркет/, определеният данък от СО, респективно платеният данък с 5 % отстъпка. Посочена и е отчетната стойност на сградата /супермаркет/ и платената от [фирма]. Въз основа на проверка в счетоводството на дружеството и доказателствата по делото вещото лице е установило, че [фирма] е заплащало задълженията си в срок и при 5 % отстъпка за по-ранно плащане, поради което не е правилно да се начисляват лихви със задна дата на вече платени задължения. Установено е, че органите по приходи в СО община са допуснали грешка относно размера на данъка. На 20.09.2019 г. е подадена Декларация по чл.14 ЗМДТ, в която е деклариран видът на обектите, предназначението и отчетната стойност. Собственикът на имота е деклариран придобиване на земята. Установено е, че преизчисляването на ДНИ и ТБО не касае декларирането с Декларация по чл.14 ЗМДТ – земя и сграда. Установено е от прегледа на партидите, че земята и сградата са заведени със сумите на техните покупки. По десети въпрос, е посочено, че липсва документ, в който да е отразено основание и причини за промяната на данъчната оценка за 2019 г. Съгласно заключението няма основание за начисляване на лихви върху ДНИ. Установено е, че дружеството-жалбоподател е коректен и добросъвестен платец на задълженията си, същите са заплащани в срок и при използване на 5 % отстъпка за по-ранно плащане, поради което не следва да бъдат санкционирани и да заплащат лихви със задна дата на вече платени задължения. Заплащането на ДНИ и ТБО в срок не е възможно, предвид че това са суми от минали години. Корекцията е извършена поради грешка, допусната от администрация в СО.

Съдът ще коментира експертното заключение при излагане на правните си изводи.

При така установената фактическа обстановка, Съдът достигна до следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата:

Тъй като АУЗД е издаден в производство по чл.107, ал.3 ДОПК, решаващ орган при оспорването му по административен ред е Директорът на дирекция "ОП" в СО на основание чл.4, ал.5, предл.второ ЗМДТ. Решението на Директора на Д"ОП" в СО е връчено на жалбоподателя чрез негов представител на 17.02.2020 г. (л.140). Жалбата е депозирана на 02.03.2020 г. чрез надлежно упълномощен адвокат (л.167) и при наличие на правен интерес, поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Предмет на оспорване е АУЗД № СФД19-ТД26-1009/5/21.11.2019 г., издаден по реда на чл.107, ал.3 ДОПК от А. Й. Х. – ст.инспектор в Отдел "Общински приходи-Н./В.", Дирекция "Общински приходи" към Направление "Финанси и стопанска дейност" при СО.

Съгласно чл.4, ал.1 ЗМДТ установяването, обезпечаването и събирането на местните данъци

се извършват от служители на общинската администрация по реда на ДОПК. Според ал.3 на същата правна норма, в указаните производства служителите на общинската администрация имат правата и задълженията на органи по приходите, а според ал.4 служителите по ал.3 се определят със заповед на кмета на общината. Съгласно ал.5 от същата правна норма ръководителят на звеното за местни приходи в съответната община упражнява правомощията на териториален директор на НАП. По силата на чл.9б ЗМДТ установяването, обезпечаването и събирането на местните такси се извършват по реда на чл.4, ал.1-5 ЗМДТ.

При обжалването на актовете за установяване на публични общински вземания като ДНИ и ТБО е приложим редът, предвиден в ДОПК. Оспореният АУЗД е издаден именно по този ред, от служител на общинската администрация – Дирекция "Общински приходи", към Направление "Финанси и стопанска дейност", Отдел "Общински приходи-Н./В.", който е разполагал с правата и е имал задълженията на орган по приходите, съгласно разпоредбата на чл.9б ЗМДТ и с оглед Заповед № СО15-РД-09-622/03.06.2015 г. и Заповед № СОА18-РД09-1394/05.12.2018 г. на Кмета на Столична община (л.19), с която са оправомощени като органи по приходите лицата, заемащи длъжността "Старши инспектори" в Дирекция "Общински приходи", каквато издателят на АУЗД заема, съгласно представени доказателства – л.21.

Оспореният АУЗД е издаден от компетентен орган, при спазване на установената форма, при издаването му не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила довели до ограничаване правото на защита на жалбоподателя, като съдържа правните и фактически основания за издаването му, като фактическите основания са посочени изключително конкретно, с излагане на съображения относно дължимите суми за ДНИ и ТБО за съответния период.

По силата на чл.107, ал.1 ДОПК когато органът по приходите установява размера на дължимия данък или осигурителната вноса въз основа на подадена от задълженото лице декларация, задължението подлежи на внасяне в срока, предвиден в съответния закон, а съгласно ал.3 размерът на задължението се съобщава на задълженото лице и по негово искане, органът по приходите издава акт за установяване на задължението в 30-дневен срок от искането, като този акт може да се издаде и служебно при установяване на несъответствие между декларираните данни и данните, получени от трети лица и организации, след като е изчерпан редът по чл.103, както и когато не е подадена декларация или задължението не е платено в срок и не е извършена ревизия.

От горното следва, че актът за установяване на задължение по декларация се издава в три случая: 1) при подаване на искане от задълженото лице, 2) при установяване на несъответствие между декларираните данни и данните, получени от трети лица и организации, след като е изчерпан редът по чл.103 /регламентиращ действията след приемането на декларацията при установяване на несъответствия между съдържанието на подадената декларация и изискванията за попълването ѝ или несъответствия между данните в декларацията и данните, получени от органите по приходите от трети лица или администрации/, 3) когато не е подадена декларация или задължението не е платено в срок и не е извършена ревизия. Съдът намира, че в случая е налице първата хипотеза, тъй като в АУЗД за всяка една от отчетните години и за всяко едно от задълженията /ДНИ и ТБО/ е посочен конкретният размер, който е дължим и е бил внесен от жалбоподателя в законоустановените срокове, съгласно представените по делото доказателства, включително и от приетата и неоспорена от страните ССЕ.

По делото не е спорно, че жалбоподателят е собственик на недвижим имот: Супермаркет, находящ се в [населено място],[жк], [улица], ет.1, със застроена площ 1 980.16 кв.м., състоящ се от търговски обекти, складови помещения, хладилни възли, тераса и рампа, който по действащата КККР, представлява самостоятелни обекти в сграда с ид. 68134.2815.2857.9.1 и 68134.2815.2857.9.2, както и УПИ IX "за обществено обслужване" от кв.40 с площ 3 689 кв.м по действащия ПУП, представляващ поземлен имот с ид. 68134.2815.3113. Не е спорно, че

имотите са декларирани пред СО по реда на чл.14 и чл.17 ЗМДТ.

Дружеството-жалбоподател е поискало да бъдат установени задълженията му за ДНИ и ТБО за периода от 01.01.2014 г. до датата на подаване на искането, както и да се изготви справка за начина, по който са изчислени задълженията /вид, основание, период, общ и неплатен размер/. В хода на административното производство е установено, че дружеството за периода е заплащало ДНИ в размер на 1 593.18 лв. като е ползвало полагащата се отстъпка от 5 % за плащане до 30.04. на съответната година, както и ТБО за периода от 01.01.2014 г. до 30.09.2019 г. в размер за всяка година – 8 944.16 лв. Тези обстоятелства са установени и от вещото лице по ССЕ. Независимо от това, с оспорения АУЗД е определено, че дружеството дължи сумата за ДНИ за периода в общ размер 15 291.47 лв. и лихви за забава, както и че дължи сумата за ТБО в общ размер 51 428 лв.

Съдът не споделя възражението на жалбоподателя, че оспореният АУЗД е издаден в противоречие с Решение № 4 от 09.04.2019 г. на Конституционния съд на Република България, постановено по конст.дело № 15/2018 г. Безспорно нормата на чл.22 ЗМДТ е обявена за противоконституционна, но решенията на КС не действат с обратна сила, а само занапред. С тях не се постановява отмяна на законовата норма, а се предписва тя да не се прилага като противоречаща на основния закон. В приложимата редакция (ДВ, бр.98 от 2010 г., в сила от 1.01.2011 г.) е определено, че общинският съвет определя с наредбата по чл.1, ал.2 размера на данъка в граници от 0,1 до 4,5 на хиляда върху данъчната оценка на недвижимия имот. Това в случая изискване е спазено от страна на приходния орган, поради което отправеното възражение Съдът намира за неоснователно.

Съдът намира за правилен подхода на органа по приходите, който е обложил имотите по данъчната им оценка, а не по тяхната отчетна стойност. Това изискване е заложено в нормата на чл.21 ЗМДТ и предвижда данъчната оценка на недвижимите имоти на предприятията да е по-високата между отчетната им стойност и данъчната оценка съгласно приложение №2, а за жилищните имоти - данъчната им оценка съгласно приложение №2. В случая в издадения АУЗД данъчната оценка на недвижимия имот правилно е определена в размер на 1 436 035.10 лв., като не е зачетена отчетната стойност на същия в размер на 894 416 лв. – този подход е в изпълнение на закона.

Съдът счита, че при издаване на оспорения административен акт не е приложен правилно материалният закон за установените задължения за ДНИ и ТБО и лихви за просрочие, предвид следното:

Относно ДНИ:

От събраните по делото доказателства, включително от приетото по делото експертно заключение се установи, че за периода от 01.01.2014 г. до 30.09.2019 г. дружеството за всяка година е заплащало ДНИ в размер на 1 593.18 лв., поради ползване на отстъпка от 5 % за заплащане на дължимия данък до 30.04. на съответната година. Съгласно чл.28, ал.2 ЗМДТ на предплатилите до 30 април за цялата година се прави отстъпка 5 на сто, което обстоятелство се установи по делото. Следователно неправилно органът по приходите е определен като дължим ДНИ, включително и лихви за целия период от 01.01.2014 г. до 30.09.2019 г., предвид представените доказателства и ССЕ. Вещото лице е установило наличието на грешка от страна на общинския орган по приходите. Безспорно административният орган е допуснал грешка при издаването на АУЗД, като е начислил ДНИ, без да отчете ползваната отстъпка от 5 %. Нещо повече: при наличието на констатация, че е жалбоподателят е заплащал ДНИ в описаните по-горе размери, внесените от него суми е следвало да бъдат отразени в таблицата на АУЗД, но това не е сторено. По този начин на дружеството са вменени повторни задължения свръх вече внесените, без последните да бъдат зачетени. Съдът намира, че липсва основание за незачитане на внесените суми, доколкото те са коректно внасяни в изпълнение на изпратените до собственика съобщения.

Установи се, че дружеството-жалбоподател е заплащало дължимия данък на база отчетната стойност на недвижимия имот, а не по данъчна оценка, която е с по-висока стойност. В тази

връзка в хода на административното производство за всяка от годините за проверявания период дължимият ДНИ е изчислен на база данъчната оценка на недвижимия имот (1 436 035.10 лв.), като са определени и лихви за забава. Но предвид доказаните плащания от жалбоподателя приходният орган неправилно е изчислил дължимата сума за всяка отчетна година. Той е следвало да извърши прихващане с внесените суми.

С оглед законовата забрана по чл.160, ал.4 във вр.с ал.3 ДОПК Съдът да се произнася по същество, освен когато се касае за ревизионен акт, административната преписка следва да се върне на органа по приходите със задължителни указания по тълкуване и прилагане на закона във връзка с изчисляване на действително дължимия ДНИ за периода от 01.01.2014 г. до 30.09.2019 г. При изчисляване на дължимите суми органът по приходите следва да съобрази внесените от дружеството-жалбоподател суми за периода, като извърши прихващане и едва тогава да определи дължимите лихви.

Относно ТБО:

Безспорно се установи, че ТБО е заплащана за всяка година от проверявания период, като определената от приходните органи сума съвпада с внесените от дружеството-жалбоподател, а именно: за 2014 г. – 8 944.16 лв., за 2015 г. - 8 944.16 лв., за 2016 г. - 8 944.16 лв., за 2017 г. - 8 944.16 лв., за 2018 г. - 8 944.16 лв., за 2019 г. - 8 944.16 лв. Тези суми за всеки проверен данъчен период са платени въз основа на определени промили върху данъчната оценка на имота на основание съответните заповеди на Кмета на СО и Решения на СОС, представени по делото (л.91-123). До същите размер е достигнал и издателят на АУЗД, но той не е обсъдил факта на вече извършените плащания на ТБО за всяка от годините. В случай че това беше сторено, в таблицата на АУЗД следваше да фигурират нулеви стойности на задълженията за ТБО. В тази връзка жалбата се явява основателна и доказана, поради което в тази му част оспореният АУЗД следва да бъде отменен като издаден в нарушение на материалния закон, без да се постановява връщане на административната преписка на органа по приходите.

С оглед изхода на делото основателна се явява претенцията на оспорващата страна за присъждане на разноски, а именно: държавна такса в размер на 50 лв. и депозит за експертиза в размер на 500 лв., или общо 550 лв.

По изложените съображения и на основание чл.160, ал.1 и ал.3 и чл.161, ал.1, изречение първо от ДОПК, Съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Акт за установяване на задължения по декларация № СФД19-ТД26-1009/5/21.11.2019 г., издаден от А. Й. Х. – ст.инспектор в отдел "Общински приходи-Н.В.", дирекция "Общински приходи" към Направление "Финанси и стопанска дейност" при Столичната община, потвърден с Решение № СФД20-РД28-40/11.02.2020 г. на Директора на дирекция "Общински приходи" при Столичната община, В ЧАСТТА МУ, с която на [фирма], ЕИК по Булстат:[ЕИК], с правоприемник [фирма] със седалище в [населено място] и адрес на управление [улица], 7-ми километър, З., II Корпус, ет.3, ЕИК по Булстат:[ЕИК], за периода от 01.01.2014 г. до 30.09.2019 г. са установени като дължими задължения за такса за битови отпадъци в общ размер 51 428 лв., ведно с лихви за забава в размер на 0.00 лв.

ОТМЕНЯ Акт за установяване на задължения по декларация № СФД19-ТД26-1009/5/21.11.2019 г., издаден от А. Й. Х. – ст.инспектор в отдел "Общински приходи-Н.В.", дирекция "Общински приходи" към Направление "Финанси и стопанска дейност" при Столичната община, потвърден с Решение № СФД20-РД28-40/11.02.2020 г. на Директора на дирекция "Общински приходи" при Столичната община, В ЧАСТТА МУ, с която на [фирма], ЕИК по Булстат:[ЕИК], правоприемник [фирма] със седалище в [населено място] и адрес на управление [улица], 7-ми километър, З., II Корпус, ет.3, ЕИК по

Булстат:[ЕИК], за периода от 01.01.2014 г. до 30.09.2019 г. са установени публични общински задължения за данък върху недвижимите имоти в общ размер 15 291.47 лв. и лихви за забава от 1 559.17 лв., като

ВРЪЩА преписката на административния орган в тази част със задължителни указания по тълкуване и прилагане на закона относно определяне на публични общински задължения за данък върху недвижимите имоти, дадени в мотивната част на настоящото решение.

ОСЪЖДА Столичната община да заплати на [фирма] със седалище в [населено място] и адрес на управление [улица], 7-ми километър, З., II Корпус, ет.3, ЕИК по Булстат:[ЕИК], правоприменик на [фирма], ЕИК:[ЕИК], съдебно-деловодни разноски по делото в размер на 550 лв. (петстотин и петдесет лева).

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: